

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 8 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izjava vrak dan opoldne — Mesecna naročnina 11.— hr.

IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje iz Kraljevine Italije in naseljev na njenem ozemlju

UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Računi pri poštne čekovnem zavodu

Ljubljana štev. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed

ester: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Vittoriosa azione nel settore tunisino

Conquistata di posizioni nemiche — Il nemico ha perduto 781 prigionieri, 56 cannoni, 97 carri armati e numerosi automezzi — 31 apparecchi abbattuti o distrutti

Il Quartier Generale delle Forze comuni in data di 16 febbraio i. bolettino n. 997:

Nel settore tunisino una azione di carattere locale, oltre alla conquista di posizioni nemiche, faceva cadere nelle nostre mani 781 prigionieri, 33 cannoni semoventi, 23 cannoni e numerosi automezzi. Nella stessa azione venivano distrutti o catturati 97 carri armati nemici.

In due'li aerei cacciatori germanici abbatterevo a distruggerevano al suolo 24 apparecchi. Un altro velivolo, un P 40 americano, era abbattuto dal tiro di nostre reparti terrestri. Il pilota, lanciato col parapendulo, è stato catturato.

Un caccia inglese è stato fatto precipitare in mare presso le coste africane da nostri aerosiluranti.

Un nostro sommersibile non è tornato alla base. Le famiglie dell'equipaggio sono state informate.

Nastopni avvencni novih poslanikov Španije in Švice

Rim, 16. febr. s. Danes ob 16 ur je Nj. Vel. Kralj in Cesar v Kraljevi palači na Kvirinalu sprejel v avvencni Eksc. Don Raimondo Cuesto, ki je zvišenemu vladarju izročil svoja poverilna pisma, s katerimi je akreditiran v svojstvu veleposlanika Španije na kraljevem dvoru.

Rim, 16. febr. s. Danes ob 11.30 je Nj. Vel. Kralj in Cesar sprejel v avvencni Eksc. Pietra Velia, ki je vzvišenemu vladarju izročil poverilna pisma, s katerimi je akreditiran v svojstvu izrednega odpostanca in opolzognemega ministra Švice na Kraljevem dvoru.

Novi japonski veleposlanik pri Kvirinalu

Tokio, 16. febr. s. Ceser je dali sprejel v avvencni novega veleposlanika Japonske pri Kvirinalu.

Obramba Evrope proti vzhodu in zapadu Dokumentirano predavanje o severnoameriškem imperializmu

Rim, 16. febr. s. V ciklu predavanj o vojni Ameriki proti Evropi, ki jih prireja italijansko središče za ameriške študije je dr. Elvio Ballerini, bivši trgovinski svetnik v Washingtonu, govoril o novih vidičih vojnega panamerikanstva Zedinjenih držav proti Evropi. Predavanje je poslošalo številno občinstvo, med drugimi minister Prunas za zunanje ministrstvo, dr. Dörternbach in dr. von Klemm z nemškega veleposlanstva. Eksc. Guarinieri veleposlanik Paolucci, Pittalis in Allotta ter številni senatorji in nacionalni svetniki. Predsednik Eksc. Asouini je predstavil govornika in omenil njegovo plodno delovanje v inozemstvu, katerega je opravil kot trgovinski svetnik in fašist. Glede predmeta predavanja je prisotnil, da se panamerikanstvo Zedinjenih držav danes kaže kot eden izmed obrazov svetovne hegemonistične politike predsednika Roosevelta, ki v enaki mjeri ogroža Evropo kakor Južno Ameriko. Samo tisti, ki pozna razkovalno delo Zedinjenih držav v nekaterih državah latinske Amerike, ki so najbolj izpostavljene severnoameriškemu vplivu, lahko presodi kakšno moralno in nacionalno razliko bi v Evropi potujoča hegemonija Zedinjenih držav. S tem da brani svoje zapadne, kakor tudi vzhodne meje, brani Evropa ne samo svojo neodvisnost, marveč tudi moralne temelje svoje omike.

Nato je predaval dr. Ballerini o panamerikanstvu v raznih dobeh in je očrtal položaj, ki je nastal z intervencijo Amerike. Posebno je poudaril, da se mnogo upanja Američanov glede izkorčenja Južne Amerike v vojne namene, kakor tudi mnogi računi Južne Amerike, ki je dole-

Imenovanja v Stranki

Rim, 16. febr. s. Odredbeni list PNF ob javlja:

Duce je na predlog tajnika Stranke imenoval za člana nacionalnega direktorja PNF zveznega tajnika iz Neapelja fašista Salvatoria Siniscalchia, rojenega leta 1896, ki je vpisan v Stranko od 1. decembra 1920 in je skvadrist ter udeleženec Pohoda na Rim in major Kr. let. istva Borilli se je v vojni 1915-18 in v sedanji vojni. Po poklicu je odvetnik. Bil je zvezni tajnik v Neapelju in Potenzii;

za inspektorja PNF za Dalmacijo fašista Francesca Giunto guvernerja Dalmazije in naslednika fašista Giuseppe B. Staninija, ki je bil imenovan za državnega podstajnika v m.istrstvu za zunanje zadeve;

za zveznega tajnika pri naci našem direktorju fašista Giuseppe Palladina, razred 1908, vpsonaga s Stranko od 24. maja 1929, tretji fašistični nabor topniškega proračna korca v sedanji vojni, doktorja gospodarskih in trgovih kih ved ter bivšega zveznega tajnika v Rovigu.

Nemški general načel na tuniskem bojišču

Zmagovita akcija v Tunisu

Osvojitev sovražnih postojank — Sovražnik je izgubil 781 ujetnikov, 56 topov, 97 tankov in številne avtomobile — 31 letal uničenih

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavljal 16. februarja naslednje 997. vojno poročilo:

Na tuniskem področju smo v akciji krajnega značaja zasedli sovražne postajo, ki je v povrhu ujeli 781 ujetnikov, zapolnili pa 33 motoriziranih topov, 23 topov in številna motorizirana vozila. V isti akciji je bilo uničenih ali zapolnjenih 97 sovražnih tankov.

V leta'kih dvobojih so nemški lovci sestreli ali uničili na tleh 24 letal. Neko drugo letalo ameriškega tipa P 40 se sestreli naši kopni oddelki. Pilot, ki je odskril s padalom, je bil ujet.

Nasa torpedna letala so zrušila v morje v živini afriške obale neko angleško lovčko letalo.

Neka naša podmornica se ni vrnila v rovinice. Družine posadke so bile obvezene.

Včeraj popoldne je sovražno letalo izvršilo letalske napade na Neapelj in Palermo. Skoda je ogromna. V Neapelju ugotovljene izgube značijo 7 mrtvih, izmed teh 5 v Torre del Greco in 15 ranjenih med civilnim prebivalstvom; v Palermu pa značajo dosegli ugotovljene žrtve 98 mrtvih in 297 ranjenih.

Italijanski lovci in protiletalski topniški ognji so uničili 4 napadajoča letala, 3 v Neapelju in 1 v Palermu.

Sovražna letala so izvršila napade in obstrelivale s strnjenevljimi vlake in žezniško skladitvijo na Sicilij in v Kalabriji. Štiri osebe so bile ranjene.

Pri kraju Sicili (Syracusa) sta dve letali "Spitfire" v plamenih treseli na tla, zaredi od naših baterij. Tretje letalo so nemški lovci uničili v zraku nad Trapanijem.

Štiri naša letala se niso vrnila na opomislo.

Nemški general načel na tuniskem bojišču

Berlin, 16. febr. s. Iz peblaškega virja se doznavata, da je 1. februarja 1943 v borbah

na bojišču v Tunisu padel brigadni general Wolfgang Fischer, poveljnik oklopne divizije, olikovan z vojnim križem.

Berlin, 16. febr. s. Z naznanim junaške smrti generala Wolfganga Fischerja, ki je padel na polju časti v Tunisu na celu svoje oklopne divizije, objavljajo listi kratke življenske podatke padlega junaka s posebnim ozirom na zasluge, ki si jih je prisvojil.

dojibl v Tunisu, potem ko se je odlično izkazal v vojni na Francoskem in zlasti pri zavzetju Calaisa. Ob pričetku operacij v Tunisu je generalu Fischerju uspelo postaviti tuniško mostišče z zmago pri Teburi. Tako je na odločilnem način preprečil prodor sovražnika v Tunis in Bizerto ter omogočil glavnini italijansko-nemških čet, da so se frontalno postrojile.

General Galbiati je pregledal junaška bataljona „M“ ob odhodu na drugo bojišče

Rim, 16. febr. s. Šef glavnega stana Milice, general Galbiati je pregledal v nekem kraju srednje Italije dva bataljona „M“, ki sta prišla s fronte ter se premeščata na ravno v neko drugo operacijo področje. Gre za 28. in 29. bataljon, ki sta dve izredno borbeni in zeleni legionarški edinici. Prostovoljci in veterani borbe so se povod izkazali z žrtvovanjem in junaštvom. Oba bataljona sta sprejela črnjene krst v grško-albanski vojni na koti „Marijaze“, kjer se je napisala ena najbolj slavnih strani sedanjne vojne. Pri kilometru 21 na cesti Argiocostru, kjer je sovražnik utrpel svoj najhujši poraz, je poveljnik enega oba bataljonov, prvi senior Ferruccio Bonapace, padel na polju časti in je bil po smrti odlikovan z zlatom kolajno.

Ko sta se oba bataljona po zaključitvi vojne vrnila v dom vino, ju je doletela čast da sta bila uvrščena med prve oddelke Milice, nato sta šla v borbo na neko drugo barbarsko področje, kjer sta se izkazala z legendarnimi junaštvom. Zdaj sta oba bataljona na poti preti nekemu operacijskemu področju na koncu romarja.

Šef glavnega stana Milice je pozdravil junaške legionarje pri železniški postaji v nekem kmčkem kraju. Prebivalstvo kraja, ki se na Duceju zahvali za svoje vatajne, je prihajalo k legionarjem in jim prineslo raznovrstna darila. Zene so podprile vojakom tudi prve pomladanske cvetlice.

je navdušenih manifestacijah za Duceja se oddelki postrojili na trgu ob postaji, kjer jih je general Galbiati pregledal ob najbolj gorečem vzklikovanju naroda. Nato so se v jaki strnili okrog šefa glavnega stana v vzkliku Duceju ter prepevali legijonarji himno. General Galbiati se je z mnogimi med njima razgovarjal o borbah, katerih so se udeležili. Pregledom do datini obroka vina. Ko je vsek odpeljal, je prebivalstvo obnovilo svoje dokaze ljubezni do hrabrih legionarjev, borcev bataljona „M“ so odgovarjali na goreče pozdrave z vzklikom „Duce, Duce!“ in s petjem bojni pesmi.

Podtajnik stranke v Milanu

Milan, 16. febr. s. Po ogledu krajev, ki boli prizadeti ob sovražnem letalskem napadu, se je podtajnik Stranke Mario Farnesi poklonil ob triplih padli h žrtv barbarskega sovražnega napada ter je sporočil ranjenec in ponoscevem pozdravil Duceja. Podtajnik Stranke se je nato razgovarjal z oblastmi, ki sta jim posredovali protiletalsko obrambo v pomoč poiskovalcem. Po reportu zveznega tajnikom Lombardije in nato h erahom milanskega Faiszma, katerim je dal navodila za pomoč borcem in prizadetim, je Farnesi obiskal še uredništvo lista »Popola d'Italia«.

Brezuspešni sovjetski poskusi prodorov

Sloviti boji v vseh slavnih odsekih vzhodne fronte — Sovražnik je izgubil 197 tankov

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 16. februarja, povejnostni nemške vojske je objavljalo danes naslednje poročilo:

Težki obrambni boji na vzhodni fronti so načeli včeraj tudi včeraj. Z maskira imi napadi oklopnih in pelotonih sile so v svinčnik nadaljeval svoje poskuse za prodro.

Na fronti pri Kubani em mostišče je bilo samo bojno delovanje krajnega postaja.

Brezuspešni poskusi sovražnika za obkrovitev na padročju Donca so mu pričeli včeraj izgube oklopnih vozil in ljudi.

Na prostoru pri Harkovu so sovjetske čete napadle z premočni mišljani postopevne naših trdovra na borec h se v drevi. V borbi s sovražno pehoto, ki je vdrila v zunanje okraje mesta, je bilo uničenih 20 oklopnih voz.

Napadi, ki jih je sovražnik napravil proti nemškim postajankam severno od Kurska, so bili razbiti. Krajevni vdori so bili zaustavljeni.

Jugovzhodno od Ilmenskega jezera je sovražnik zopet začel napadati s števnljimi oklopni vozili in močno topniško p. ipravo. Tukaj kakor tudi med Volhom v Ladoškem jezeru so bili vsi poskusi, da bi prodri našo fronto, razbiti deloma v strnjem obrambennem ognju, deloma pa v gorčenih borbah iz blizine, pri čemer je bilo uničenih 93 oklopnih voz.

V včerajšnjih borbah na vzhodni fronti so boljševiki izgubili skupno 157 oklopnih voz.

V Tunisu so nemško-italijanske čete z vznemirjevalno poletje nad potopljivo. Komodo in 200 ton nasprotnega brodova »Sydney« 300 milij. zapadno od Cornawona in s tem opravila izredno storitev.

Posezname angleške letala so ponoči izvedla vznemirjevalne poletje nad padročju Milice.

Ob obali Rokavskega preliva je sovražnik včeraj po lovski in protiletalski izkazal 5 letal, med njimi tudi težke bombnike.

Svjetski poraz na Ladoškem jezeru

Helsinki, 16. februar s. Finski glavni stanicija:

Na Ladoškem jezeru so sovjetski oddelki na motornih saneh napadli na dveh točkah neki otok, ki ga drže finske čete, po izkušajoči vredeti na kopno. S sodelovanjem pehotne in topnišča, ki je razpršilo napadaloce, so bili poizkusni gladko preprečeni. Finska pehota je zasledovala več sovjetskih v neretu bežečih skupin, katerim je zadala znatne izgube.

Finske letalske sile so učinkovito bombardirale sovjetske železniške postaje v jugozahodnem odseku fronte vzhodni Kareliji in uničile postopja in tračnice. V odseku Åsa selkaje so finski lovci sestrelili en lahek sovjetski bomnik. Nepoškodovan je bilo zajeto neko sovražno letalo, ki je moralno prestati za finskimi črtami. Zaradi številnih

General Richthofen postal feldmaršal

Iz Hitlerjevega glavnega stana, 17. februarja, Hitler je povišal poveljnika letalske armade generalnega polkovnika barona vom Richthofen v feldmaršala. Hitler je nadalje povišal letalske generale viteza von Greifena in Lörsona v generalna polkovnika.

Junaška žrtve nemškega podoficirja

Berlin, 17 februar s. List po čajo o junašku nekega višjega narednika na neki stojnicu, ki se bili v nekem od cek vzhodne fronte. Na čelu svojega odreda je bilo narednik posrečje, da se je upiral sovjetski stojnici, ki je na padala in je v tudi izvedel proti napadu ter pognal sovražnika v beg z r.čimi granatami. Ko je porabil vse svoje granate, je pobral še granate, ki jih je sovražnik puštil na teren, ki so ležale povsod, ter se je z njimi boril s sovražnikom. Pri metanju granat mu je bila zdrsnila in roke in padla za njim, nekaj korak v od vognov, ki so mu sledili v napadu

Romarji so pospeševali ljudsko umetnost

Iz njihovih darov romarski cerkvam izhajajo zanimive navade in običaji naših prednikov — Romarski darovi imajo vedenoma svoj izvor v paganskih časih

Ljubljana, 17. februarja.
Kakor vsa božja pota tako so tudi slovenska važen vir za preučevanje narodnih in ljudskih običajev, ljudskih predstav in verovanj v prejšnjih časih. Narodoslovci marljivo zbirajo in študirajo od nekdajnih božjih poti ohranjene predmete, iz katerih skušajo potem ugotoviti razna značilna svojstva narodov, ki so jimi ti predmeti pripadali. Gradivo za preučevanje tvorijo predvsem razne legende, čudeži, verovanja, običaji, nabožne pesmi, romarska ljudska umetnost itd. Slednja je važna kot malokatera, ker je najbolj tesno povezana z naravo, s človeškim življenjem in z ljudskimi običaji.

Za romarsko ljudska umetnost je znanično, kakor ugotavlja Boris Orel v svoji že omenjeni razpravi »Slovenska božja pot in izvor njene umetnosti« (»Umetnost«, št. 4–6 letnik 1942–43), da sega s svojimi predmeti daleč nazaj v staro predkrščanski svet, v katerem so ljudje verovali v razne prirodne sile kot božanstva. Naloga preučevalca romanske ljudske umetnosti torej ni enostavna in ne lahkota. Ne zadostuje, da je zbral gradivo za svoje preučevanje. Studirati mora tudi prastare vire, večkrat zelo zapletene zvezze in osnovne umetnosti.

Dedičina nekdanjega češčenja dreves

V prastarih časih so naši predniki imeli v posebnih časih drevesa. Predstavljali so si, da se iz njih rodijo bogovi in da se na njih ali v njihovih bližini radi prikazujejo. Grki so napravili že korak naprej. Ko se je razvilo češčenje podob, so postavljali na drevesa ali v njihovo bližino podobe ali kipe svojih bogov in jih potem častili.

Nekaj podobnega nam je ohranjeno tudi z naših božjih poti. Ljudstvo poznava mnogo legend, ki pripovedujejo, kako so se razne čudodelne podobe čudežno pojavile na drevesu ali na grmečevju. Tako je bila v Dobrovi pri Ljubljani razširjena legenda o pastirju, ki je sledil svoji drobnici, odkril na leševju majhno Marijinu podobo. Podobno pripoveduje legendu o čudežni najdišči svete podobe pri Sv. Križu pri Belih vodah. Kmetu, ki je napajal živino je izginil en vol. Poslal je za njim svojega hlapca. Našel ga je na vrhu hriba, kjer je klečal pred bridko martro na smreki.

Zaobljubne podobe

V slovitejših romarskih cerkvah še danes naletite na številne preproste podobe, ki ponazorjujejo kak prizor. Mnogo jih je zlasti v obmorskih cerkvah in svetiščih raznih znamenitejših svetnikov. Zlasti ribiči in mornarji, ki so bili v svojem križenju po morju kdaj v smrtni nevarnosti, so iz zaobljube poklonili mnogo teh slik, ki po svoje slavijo moč njihovega rešitelja.

Podobno so darovali romarskim cerkvam take zaobljubne podobe tudi romarji v zahvalju in spomin na svoje čudežno ozdravljenje ali kakšno drugo pomoč v nevarnosti. Podobno je romar napravil sam ali pa mu je po opisu prizora, ki ga naj predstavlja, napravil ljudski podobar. V Sv. Križu pri Belih vodah visi zaobljubna podoba nekega grenadira, ki se je udeležil Custoza.

Slika kaže darovalca, kako smrtno nevarno ranjen leži na bojišču. Nenadoma je zagledal zraven sebe znamenje v obliki križa. Oklene se ga in vzdihne: O da bi mi sv. Križ pomagal! Ker je bil uslušan, je romar k Sv. Križu pri Belih vodah in poklonil cerkv podobo, ki predstavlja opisan prizor.

Iz zaobljubnih podob je mogoče razbrati vse težave in nadloge, ki so v prejšnjih časih grenila življenje preprostemu človeku.

DNEVNE VESTI

Velesposlanik Guariglia v poslovilni avdijenci pri papežu. Papež je sprejel v avdijenco velesposlanika Guariglia, ki se je poslovil od papeža kot dosedanjem italijanskem velesposlanikom pri Vatikanu. Papež Pij XII. se je zadržal z njim in daljšem razgovoru.

Za svetništvo papeža Pija X. Iz Rima poročajo: Te dni je obredna kongregacija ponovno razpravljala o uvedbi postopka za blaženstvo in svetništvo papeža Pija X. O sklepih večdevnih obravnav sta izčrpno poročala papežu Piju XII. načelnik obredne kongregacije kardinal Ritti ter poročevali omenjene kongregacije.

Izžrebane milijonske nagrade. Predvčerjšnjim so bile izžrebane nadaljnje milijonske ter polmilijonske nagrade za kladih bonov, ki zapadejo dne 15. aprila 1951. V seriji 41 nagrada 1 milijona lir za št. 276.718, pol milijona lir za št. 289.083. V seriji 42 milijon lir za št. 1.941.594, pol milijon lir za št. 1.034.900. V seriji 43 milijon lir za št. 974.545, pol milijona lir za št. 1.803.525. Serija 44 milijon lir za št. 722.482, pol milijona lir za št. 110.977. Serija 45 milijon lir za št. 1.508.479, pol milijona lir za št. 1.981.714. Serija 46 milijon lir za št. 1.520.458, pol milijona lir za št. 1.425.860. V seriji 47 milijon lir za št. 1.062.587, pol milijona lir za št. 1.448.283. Serija 48 milijon lir za št. 1.383.111, pol milijona lir za št. 287.206. V seriji 49 milijon lir za št. 1.040.071, pol milijona lir za št. 1.525.364. V seriji 50 milijon lir za št. 1.359.149, pol milijona lir za št. 904.638.

70-letnikova poroka na bolniški posteli. 70-letni Henrik Gatti iz ulice Risorta v Triestu je ležal že nekaj časa v triestinski bolnišnici Kralice Helene. Te dni pa je izrazil željo, da bi se rad poročil s 44-letno gospodinjo Frančico Turčinovico, doma iz Cerreta di Pisino. Bolnikovi želji je bilo brž ustrezeno. Pri njegovi bolniški posteli so uredili oltarček bolniščni župnik Karol Delia Mea pa je opravil poročni obred v navzočnosti bolniščev poštevnikov drugih bolnikov ter dveh nrič.

Furlanska vina in cestline. Svoiča je zelo zaslužela knjiga Mohorja China ki je izšla pod naslovom »Vino in senčje. V tej publikaciji se na zelo poučen ter izčren način opisujejo vrste furlanskih vin

ku. Darovane so bile po dogodkih, ki so jih predstavljale. Mnogokrat pa je vernik daroval tudi tako imenovanje pročino podobo. Z njim je prosil svetnika za določeno milost, zaščito in obvarovanje pred nevarnimi boleznicami. Na takih podobah je največkrat upodobljena živila, ki je bila tudi v večini primerov predmet takih preprostih preostrega človeka, zlasti kmeta. Te podobe so zato narodoslovce važne, ker je mogče iz njih spoznati tudi druge zanimive podrobnosti iz nekdanjega življenja naših prednikov.

Žrtveni darovi

Ostalina starih paganskih običajev so tudi žrtveni darovi. Gre pri tem za lesene ali voščene predmete, ki predstavljajo človeške postave, roke, noge, srca, oči in ki jih je romar daroval v romarski cerkvi kot polovredne nadomestke resničnih. Romar je veroval, da bo predmet, ki ga darilo predstavlja, deležen milosti tistega svetnika, v čigar bližino ga je postavil.

Med najpogosteje take žrtvene darove spadajo iz lesa izdelane podobe domačih živali. Poznali so tako darove žive starci Egipčani, Grki in Etruščani, ki so po bogovom darovali še žive živali. Stari Slovanji Germani so darovali žive konje, da bi bogovi pomagali njihovi živini in jo mnovili. Kasneje je človek opuščal predrage žrtve živih živali: in jih je nadomestil z njihovimi leseni podobami.

Ce je imel kmet manjše število živali, tedaj je polozil na oltar tol'ko podob, kolikor je bilo živali v njegovem staji. Če pa jih je imel zelo veliko, se je moral omejit. Tako se je omejil tudi podobar, če je kmekovo prošnjo upodobil. Namesto vseh njegovih živali je naslikal samo po dve od vseh vrste.

Voščene in lesene človeške postave so romarji v prejšnjih časih imenovali »peršonce«. Naziv se je ohranil v okolici Skofje Loke, kjer so peršonce vse figure, ki predstavljajo ljudi in živali. Dandanes jih ponokoli še darujejo in prosijo z njimi sreče in zdravja zase ali za kako drugo osebo. Ce pa je romar imel konkretno prošnjo glede zdravja svojih telesnih udov, je namesto cele postave daroval samo delo kakor roke, noge oči itd.

Tudi ta darovanja segajo v pagansko dobo. Že starci Egipčani in Izraelci so v svojih svetiščih obesali posamezne dele človeškega telesa. Podobno tudi Grki, Rimljani in Etruščani. Teh žrtvenih darov je mnogo ohranjenih v raznih muzejih. Preprosti človek je posnetke svojih udov metal v ogenj ali obesil na drevesa. S tem je hotel odstraniti bolezni iz svojegaボlega. Seveda je bil zdravljavec, ki je izrobljal pravilno gleda zdravja svojih telesnih udov, da je namesto cele postave daroval samo delo kakor roke, noge oči itd.

Umrl je znani tekak. Nenadoma je umrl v Modeni 64letni Josip Vandelli, ki je zasi vel svojcas kot sijajni tekak in pesec. Dotolej nedosežen rekord si je prvorabil avgusta 1897, ko je prehodil progo Modena-Bologna v manj kot treh urah. Ta uspeh mu je prinesel slavo. Izsel je iz rodbine, ki ju uživala sloves kot rodinu sportnikov ter atletov.

Umrl je znani tekak. Nenadoma je umrl v Modeni 64letni Josip Vandelli, ki je zasi vel svojcas kot sijajni tekak in pesec. Dotolej nedosežen rekord si je prvorabil avgusta 1897, ko je prehodil progo Modena-Bologna v manj kot treh urah. Ta uspeh mu je prinesel slavo. Izsel je iz rodbine, ki ju uživala sloves kot rodinu sportnikov ter atletov.

Zvišanje poljskega pridelka. Strankin nadzornik eksc. Karol Fabrizi je zbral k rapportu v Neaplju Zvezne tajniku iz Avelina, Beneventa, Catanzara, Cosenze, Neapola, Potenze, Reggiu in Salerma. Na tem važnem sestanku so razpravljali v prvi vrsti o potrebi zvišanja poljskega pridelka. Eksc. Fabrizi je dal potrebna navodila glede kontrole, ki je potrebna za razvoj ter izvedbo načrtov za povečanje pridelka.

Predavanje nemškega glasbenika v Florenci. V navzočnosti izbranega občinstva je predaval odlični nemški glasbenik Frank Wohlhart v dvoranji Leonarda da Vinci v Florenci o oblikovni problematički A. Brucknerjeve simfonije. K predavanju se je zbral lesto število florentinskih glasbenikov in skladateljev. F. Wohlhart bo predaval tudi v nekaterih drugih italijanskih mestih.

Obnova starinskega rimskega zvonika. Na pobudo nadzornstvenega organa lažiščki zgodovinskih spomenikov so se pridela temeljita restavracijska dela na zvoniku rimske cerkve svetega Silvestra. Z obnovbo bodo zelo izstopili starinsko okrasni v vsej svoji pravotno lepoti ter umetniški zdelavi.

Skofovska posvetitev garbatelskega župnika. V cerkvi sv. Frančka v Garbatelli je bila svečana skofovska posvetitev župnika mons. Emilia Boroncellija, ki je bil menjan za verolijskega skofa. Posvetitev obrede je opravil kardinal Rossi, takoj konzistorialni Kongregacije ob asistenčni skofi mons. Traglic ter brindiskega nadškofa mons. de Filippis, ki je bil dovoljen. Papež Pij XI. je praznoval nedavno 25. letnico skofstva.

Prevezanje vojnih invalidov. Nacionalna svetnika Gianni Baccarin v Orest Montagnu sta predstavljala v Genovi in Turinu sestanku predsednikov pokrajinskih komisij k sile ustanovljene za strokovno prevezanje invalidov ter vojnih pohabnjencev iz sedežne vojne Navzreč so bili tudi predstavniki industrijev ter delavcev. Zast pinki ljudi ter plemiči, ki so pohabnjenci vojnih ranjencev so porabili izvrsenem delu in bodočim prevezovalnim orizadevanjem. Ob sklenu temeljnih obrazov načela nac. svetnika Babecarin in Montagnu potrebna konkretna navodila za bodoči delovanje, ki se tife predvsem v uporabi vojnih invalidov za ustrezno zaposlitev v raznih industrijskih strokah kar je zelo važno iz moralnega in tudi iz sprostovljenja vojnih invalidov.

Prevezanje vojnih invalidov. Nacionalna svetnika Gianni Baccarin v Orest Montagnu sta predstavljala v Genovi in Turinu sestanku predsednikov pokrajinskih komisij k sile ustanovljene za strokovno prevezanje invalidov ter vojnih pohabnjencev iz sedežne vojne Navzreč so bili tudi predstavniki industrijev ter delavcev. Zast pinki ljudi ter plemiči, ki so pohabnjenci vojnih invalidov za ustrezno zaposlitev v raznih industrijskih strokah kar je zelo važno iz moralnega in tudi iz sprostovljenja vojnih invalidov.

Gospodarski kolektivni dogovor o motorjem oranju. Gospodarsko finančno-dopolnilni vestniški agencije »Agit« poroča: Nedavno je bil podpisani pri korporacijskem ministrstvu načrt s podarškega kolektivnega dogovora o motorjem oranju, sklepom med predstavniki nacionalnih organizacij, ki zastopajo prizadete kategorije. Za izvedbo tega dogovora so bila izdana potrebna navodila s strani faš. konfederativne poljedelstvene vsem podrejenim pokrajinskim zvezam.

Nova grobova. V Ljubljani je umrla zgledna mati gospa Beata Šimic, starca 74 let. Zanušča šest sinov in tri hčere. Za svoje materinstvo in priznanje je bila odlikovana z zlatom svinčno in mestni občini ljubljanskih Zalogi klobucnik. — Lastna delavnica Zalogi klobucnik. — Se priporoča Rudolf Pajk, Ljubljana, sv. Petra cesta 38. Miklošičeva cesta 12 (nasproti hotela Uni-

ter). — Nova grobova. V Ljubljani je umrla zgledna mati gospa Beata Šimic, starca 74 let. Zanušča šest sinov in tri hčere. Za svoje materinstvo in priznanje je bila odlikovana z zlatom svinčno in mestni občini ljubljanskih Zalogi klobucnik. — Lastna delavnica Zalogi klobucnik. — Se priporoča Rudolf Pajk, Ljubljana, sv. Petra cesta 38. Miklošičeva cesta 12 (nasproti hotela Uni-

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

KINO Matica — TELEFON 22-41

Dva filma dnevno:
Ob delavnikih ob 14.30 »Ciganska ljubezen« ob 16.30, 18.30 »Anuška« Ob nedeljah in praznikih ob 10.30 »Ciganska ljubezen« ob 14.30, 16.30 »Anuška«

Ciganska ljubezen Odlični igralci: Madeleine Sologne, Jean Gallant, Ciganski orkester v zboru!

Anuška Hilde Krahl v glavnem vlogu. Film pestrosti in dekorji: Dunajski valčki, stare pesmi in ples!

KINO SLOGA — TELEFON 27-30

Ravnokar izšla novost za Ljubljano v filmu

Prepodvana glasba

Bariton Tito Gobbi, Maria Mercader, Loreiana Carlo Romano

Predstave ob 14.30 ure dalje Koncert ob 20.15

KINO UNION — TELEFON 22-21

Najnovjeti film najznamenitejšega nemškega filmskega igralca Heimricha Georgea

Ura sreča z Mario Tasnady, Karlo Rustom in Pavlom Richterjem

Predstave: ob nedavnikih ob 16. in 18.15 uri; ob nedeljah in praznikih ob 10.30, 14.30, 16.30, in 18.30 uri

KINO Matica — TELEFON 22-41

Najnovejši film najznamenitejšega nemškega filmskega igralca Heimricha Georgea

Ura sreča z Mario Tasnady, Karlo Rustom in Pavlom Richterjem

Predstave: ob nedavnikih ob 16. in 18.15 uri; ob nedeljah in praznikih ob 10.30, 14.30, 16.30, in 18.30 uri

KINO UNION — TELEFON 22-21

Najnovejši film najznamenitejšega nemškega filmskega igralca Heimricha Georgea

Na obisku pri naših Šiškarjih

Šiška je zdaj že celo mesto zase — Razvila se je iz skromne vasi, ki je bila njen jedro ob Jernejevi cesti

Ljubljana, 17. februarja

Mnogim ljubljanskim okrajem se še podzna, da so se razvili iz vasi. Tako tega ne bo moglo tako kmalu skriti središče Trnovega. Prav tako bo še dolgo vaški Vič. Krakovo je ohranilo skoraj vse značilnosti nekdanjega naselja ribičev in vrtnarjev pod gospodsko križevniške komende. Ko pa zaidemo v Šiško, zasedimo le težko sledove nekdanje vasi. Stareje hiše, ki so še vsaj nekoliko podobne kmetiškim, so v veliki manjšini. Nastale so številne ulice v novejši dobi na poljih, kjer je še pred desetletji valovalo žito. Šiška se je zelo raztegnila proti severozahodu ter je zdaj že po svoji razsežnosti mesto zase.

Šiška se še vedno ni povsem zlila z mestom

Šiška bo najbrž ohranila svoje posebne ime — ne le toliko kot okraj, temveč kot kraj, — zlasti, ker imamo še vedno občutek, da je kraj zase. Meje med Šiško in mestom so še vedno jasne; Šiška se še ni zlila povsem z mestom in se menda tudi ne bo bolj, ker je ločeno od njega z dvema železnicami: na jugu jo zadržuje »južna železnica«, z gorenjskim kolodvorom, skladisti in industrijskimi poslopji, da ſišenske ulice s strnjene z ulicami starega mesta in da bi ne bilo kontrastov ob nekdanji meji. Šiška pa tudi ni mogla povsem dosegeti mesta, odnosno se mesto ni moglo raztegniti do nje, ker leži vmes pas parkov in gozdov. Šiška je tudi ločena od mesta z rožniškim hribovjem, z ſišenskim vrhom in drugimi hribti. Ta pregrada je pa ne premagljiva in menda se Šiška ne bo vsaj v dogledni prihodnosti zlila z mestom tudi po ovinku na zahodni strani Rožnika, po dolini med Utiskimi hribi in Rožnikom. Pod Šiško zdaj že razumemo tudi Koseze ter delo Dravlje in Kamno gorico. Meščan ne razlikuje več dobro teh krajev, pač pa še čuti, da n. pr. Podutik ni Šiško, Med Spodnjo in Zgornjo Šiško ni več strogih mej. Zg. Šiška se pa tudi že zliva z Kosezami in Dravljam. Tako je Šiška v Šišem pomenu velik, zazkozen kraj, še vedno odrezan od mesta, noben drug mestni okraj — niti Trnovo — nima tako jasnih mej kakor Šiško. Dobro je ločeno tudi od Bežigrada; Bežigrad je na desni strani gorenjske in kamniške železnice, Šiška na lev — železnica je jasna meja med obema okrajeoma. Sicer se poata okraja razlikujeta med seboj po svojem loru. Bežigrad je bolj »gospodski«, meščanski, brez sledov, da bi bil kdaj predmetje. Nastal je pač v novejši dobi na kraju, ki ni bil prej objavljen, medtem ko je Šiška rasla iz svojega starega jedra dajšo dobo.

Prava Šiška pri stari cerkvi

Pravo, prvotno Šiško moramo iskati pri stari cerkvi, ob Jernejevi cesti, ki drži od Celovske ceste pravokotno. Šiška se je prvotno naslonila na vznoto hriba ob prastari cesti. Vaške hiše so zvrstile ob vaški cesti, ki se je odcepila od stare rimske ceste proti Posavju. Za nastanele vasi v ljubljanski okolici je značilno, da se ljudje niso naseljevali na planem, na Ljubljanskem polju, kakor da se niso potukili tam varne. Tako so nastale vasi ob vznoku Golovca ali tik ob Savi. Šiška se je pa stinsila k rožniškemu hribovju. Če si ogledamo stare načrte, sprevidimo, da je bila prvotna Šiška vasica z ravno vrsto hiš ob Jernejevi cesti. Ta cesta je držala na prostrano polje od rimske ceste. Zelo zanimivo je, da se naselje niti razvilo ob sami rimske cesti, temveč ob njeni strani. Vendar je križpotje obec cest naravnno središče kraja in ne le naključje, da so ob njem postavili cerkev. Vznoto hriba je tam že precej višje, nad temi Jernejeve ceste, tako da cerkev stoji na vzvišenem kraju kakor navadno v naših vashih ob vznoku hribov. Cerkev niso nikdar zidali na najnižjih krajev, temveč na kolikor mogoče višjem.

Podobnost s Trnovim

Šiška ob Jernejevi cesti je še nekoliko podobna Trnovemu, središčni prvotni ulici Trnovega — Trnovski ulici. Vendar je ostala Trnovska ulica manj nespremenjena, saj je v nji še nekaj pravih kmetiških hiš, kjer tudi še žive kmetje, odnosno prevozniki kakor prejšnja stoletja. Na Jernejevi cesti stoji tudi nekaj pritličnih hiš, a mnoge so že znatno prezidane in niso več kmeteke v pravem pomenu, ker lastniki niso več kmetje. Kmetički gospodarskih poslopov, hlevov, ni več na dvojščih. Tudi pročelja hiš se vedno bolj spremajajo, tako da so bolj podobna trškim kakor vaškim hišam. Kljub temu je ostala še podobnost s Trnovim, ker je cesta še ozka in ker so pritlične hiše zvrstene podobno.

Naselje železničarjev

Zdaj se tudi že vedno bolj izgublja značaj Šiške kot nekdanjega naselja železničarjev. V Šiški se je naselilo posebno mnogo železničarjev, ko sta bili položeni gorjenjska in kamniška železnica ter je kraj dobil postajo in kurilnico. Šiška je začela teden tudi bolj privlačevati industrije. Tako je prvotni značaj kraja kmalu obledel: vaško naselje se je sprevrglo v značilno predmetiste, s prednestnimi hišami delavcev in revnejših uradnikov, z delavskimi hišicami in malimi trgovinami. Polja so se vedno bolj krčila, kmetičke hiše so začeli preizdati. Vendar se je zdelo, da so razvoju Šiške določene meje: kraj je bil ukinjen med železnicama in hribom. Nadaljnji razvoj je bil mogoč le še proti severozahodu, a zdelo je da, se je razvoj tudi tam ustavil pred prostranimi, še nenačelimi polji.

Razvoj zaradi tramvaja

Sveda se je tudi Šiška precej naglo razvijala po vojni, kar vsi mestni okraji, vendar se je zdelo, da je že dosegla tudi svoje meje na severni strani. To smemo sklepati že po tem, da so bila zemljišča izredno poceni, preden je bila položena tramvajska proga. Zdaj postaja nova cerkev že središče, a pred desetletjem so tam že ponjali stavbišča napol zastonj. Na srečo se zemljišča niso počitali spekulanti — pač nimajo vsej tako dobrega nosu — da se stavbišča niso podražala še bolj. Toda, čim je bila položena tramvajska proga, so se stavbišča vendar v primeri s prejšnjimi cenami silno podražila. Cena se je marsikje podesertila. Tako smo lahko sprevredili, da se razvoj Šiške še n'ustavljal. Pred Šiško so še železničarji dovolj polja s poljskimi potmi, ki so čez noč začeli spremajnati v ulice. Staro Šiško s prednestnim značajem so začele vedno

bolj oklepati nove ulice z »viliamic. Ta, najnovješja Šiška, ki se je razvila takoj nato, samo zaradi tramvaja, je še najbolj podobna Bežigradu. Spodnja Šiška se je začela vedno tesneje zlivati z Zgornjo Šiško, ki se je po tudi že strnila s Kosezami in Dravljam. Spodnja Šiška je zdaj tako velika, da je moral Zgornja Šiška z obrobnimi kraji lanci dobiti svojo zupnijo. Kraj se je širil tudi že navzgor od Dravljevi proti Trati. Zdaj je pa Šiška vendor najbrž vsaj začasno dosegla višek svojega razvoja. Poslej bodo najbrž zazidavali predvsem vrzel ob novejših ulicah, medtem ko se omrežje ulic ne bo moglo več mnogo povečati. Šiška je zdaj ne le na robu mesta, temveč tudi na obrobju pokrajine, kar omejuje njen razvoj.

Večje Šiške ni mogoče kanalizirati

Upoštevati je pa treba še, da bi večje Šiške, vsaj začasno, ne bilo mogoče primerno kanalizirati. Šišensko kanalsko omrežje je najbolj oddaljeno od Ljubljance, kamor se zliva žbiralniki — pri bolnici. Kanalske cevi pa morajo imeti primeren stramec, kar pomeni, da leže cevi tem višje, čim daljši je kanal, če se tudi tla ne dvigajo vzporedno. Tla se sicer proti Šiški dvigajo, a cevi so v Šiški že pred novimi cerkvami položene zelo plitvo. Večje Šiške bi torej ne bilo mogoče kanalizirati, odnosno nadaljnje kanalizacije priključiti na skupno mestno kanalizacijo. To bo vsečakator tudi nekoliko vplivalo na nadaljnji razvoj kraja. Vendor pomanjkanje kanalizacije ne bo moglo povsem zaustaviti zidanja, ker so ta peščena, kar olajšuje lokalno, zasilno kanalizacijo, predvsem kopanje ponikvalnic. Ce se pa je Šiška ne bo več mnogo šrila, s tem ni rečeno, da ne bo tudi poslej eden najpomembnejših ljubljanskih okrajev, saj je že zdaj dovolj velika.

Pogovori s čitatelji

„A kdaj naj mladina čita?“

»Povsem soglašam z dopisnikom, da bi se mladina moral izobraževati tudi s samostojnim čitanjem ter da bi naj čim bolj vzbujila knjige. Ne dvomim, da bi se marsikom nikdar ne odpri vratra v duhovni svet brez knjige; res, mladina bi morala mnogo čitati. Citala bi naj seveda dobro čitivo, ali ne vsaj skodljivjega. Prav tako soglašam, da tudi slabše čitivo ni tako zelo škodljivo ter da je bolje celo, da mladina čita knjige dvomljive vrednosti, kakor da sploh ni takoj napisani, da se ne bo potrebno, da dobi večje je potrebuje čitanje.«

Toda to je ideal, naj bi mladina čitala mnogo, ki ga ne moremo tako lahkodoseči. Predvsem se vprašujem, kdaj naj mladina čita. Rekli boste, da mihi je ne utegne čitati bolj kakor mladi ljudje. Ne morem potrditi. Morda nekateri res nekakrino trdijo čas, a moj otrok nikakor ne. Dobar dijak pač težko naide toliko prostega časa, da bi mogel in smel postati ljubitelj kakršne koli stroke — tudi sporta se ne more dobro posvetiti — pa tudi strasten čitalnik ne more b'iti hrkati, če naj v Šoli napreduje. Le vživeti se nekako v življenje dijaka! Ne mislim na dijake, ki so včasih potovali dan za dnem in dežele v mestne šole, predeseli na vlak in v čakalnicah po več ure in še gazili blato ali sneg na več kilometrov dolgi poti. Tudi mestnemu dijaku ne ostaja mnogo prostega časa. Pol dneva mora predeseli v Šoli. Vrste tako utrujen, da mu včasih ne diš: niti jed, čeprav ju je še tako lačen — poč zaredi življenje prenutenosti in ker trpi na slab prebavi zaradi večnega sedenja. Neprestano so nad nimi enaške skrbki Komaj utemeljeno pojetje, mora speti v roke šolske knjige in zvezke. Morajo predelati, kar »so vzelj v Šoli, na rediti načelo, napraviti, s vbljati v glavo celo vrsto predmetov, slovnici več jezikov, enaške, in formal, zemljepisnih imen in zgodovinskih letnic. Vse to mora delati s tragično resnostjo, ki je živo nasprotje občutju mladega človeka. Neprestano morajo krviti hrbitenico, napraviti čci posesti v zaprtem prostoru. Kratkoviden je že, da več ne vidi niti tako doleč kakor seže. Bojim se tudi za njezova pljuča. Zdaj pa pomislite, kako živi deček, ki morda trpi še zaradi slabih emotskih razmer: dijak, ki stanuje v temnem prostoru skupaj s celo trumu ljudi. Ne more se zbratiti, učiti zaradi hrupa, slab svečlosti zatuhajoča zraka ali mrzja in nima niti vročega kotička, kjer bi lahko novirano uporabljati vroč. Neprestano mu primanjkuje čas, da hoča ostati »smarljiv« in na-

tekočem. Zdaj ga pa naj silimo še k čitanju! Do grja je še sit vsega, kar je podobno knjigi na zunaj. Neobhodno potrebno je bilo, da bi se mu vsaj od časa do časa spočile oči. Bojim se pa še nečesa: če bi mu dala v roke knjigo — »sakdo mam'lo — ali bi morda ne začel zanemariti učenja, ko bi okusil slast čitanja? Toda ne le zanemariti — zasovražil bi lahko učenje, ki bi se mu zdelo poslej še težje breme. Tako bi ostal nekje na začetku poti; vedno bolj bi se otepal dela in v njegovih duševnosti bi se odpri prepad med stvarnostjo in odmisljenim svetom, med čutom dolnosti in željo po brezidelju.«

Naj bi čel, pravim, privočila bi mu vsaj to: mlademu človeku moramo skoraj nepreravno prepovedovati vse po vrsti in ali mu naj preprečujemo še čitanje? Toda tu ne gre toliko za prepoved ali zapoved kakor za vprašanje: Kdaj pa naj mladina sploh čita: Ali naj dijak čita po noči, ko je končno odločil šolske knjige in je že tako potreben počitka — zaradi oči in živec? Ali naj čita ob nedeljah, ko edino utegne, da se naspi in razgiblje ter naužije nekolič zraka? In kdaj naj čita, če živi v številni družini v tesnem stanovanju, kjer se ni mogoče posvetiti nobenemu duševnemu delu dovolj zbrane? Ce kljub takšnim razmeram mnogi dijaci vendor čitajo, jih je treba občudovati, a ne morem reči, ali jim čitanje tud' kaj koristi. Zato se pa načudim tistim — tudi teh je mnogo — ki sploh ne čitajo in ki tem bolj sovražijo knjige, čim bolj jih pitajo z vso pisano utenostjo tega sveta v Šolah! —

Vidimo torej, da tudi iz tega lahko nastane »prob'em«: kdaj naj mladina čita? Dijaku bi torej čitanje utegilo celo šolskočuvati kakor nam dokazujete, če bi postal strasten čitalnik in bi zaradi tega zaradi zanemarjati šolske knjige. Citanje bi mu skodovalo tudi, ker je živ krafkoveden. Solskega deča ima čez glavo, potreben je oddih v gibjanju na prostem; res je, da bi tajil! Vendar naj priponimo, da imajo dijaki tudi počitnice; včasih je počitnic tolkilo, da bi smeli reči: dijaki imajo včasih tudi solo Koliko dragocenega časa zavari mladina med počitnicami! Nekateri dijaki se menda res posvečajo predvsem Šoli tudi ob prostem času — neprestano so v šolskih knjigah, čeprav to še ne potomen, da so tudi odličniji. Zopet drugi najdejo dovolj časa, da se udejstvujejo povsod in celo čitati utegnejno, da bi zaradi tega zanemarjali Šolo. Nekateri se pa

je zadeva uredila brez sodne obravnave. Ta plenitost je dvignila Kristijanov ugled v eskadro. Saj je bil rešil vojaško čast, ki bi bila sicer pogrena. In iz vojaške solidarnosti so mu bili za to vsi hvaljeni. Tako se je zgodilo, da so mu bili tudi vsi hujši grehi odpuščeni brez težjih kazni in tako mu je minilo vse leto vojaške službe.

Vrnji se je v Pariz, da bi prisostvoval poroki svojega očeta z gospodinjo de Vernecourt. Ta ne nadana izpremembra v domačih razmerah njegovega očeta, ki je živo nasprotje občutju mladega človeka. Vernier-Mareuil se bo lahko prepričal, koliko stane tak izlet med plemstvo. Toda moj papa lahko počne, kar noče, saj je polnoleten. Ta način presoje očetove odločitve je tudi merilo prisršnosti, s katero se je uredilo razmerje mlade madame Vernier-Mareuila do dediča imena njenega soproga. Med njima je vladal nekakšen oborožen mir in sicer do tistega dne, ko je našla mačcha ugodno priliklo, da je storila Kristijanu veliko uslužbo, ki je postala podlaga njunega prijateljstva. Ker je bil Vernier-Mareuil nakupičil večino svojega bogastva po smrti prve žene, je bil Kristijan doleč na dedičini le skromen. Od njega je imel trideset tisoč frankov letnih dohodka in očetova radočornosti mu, da povečala te dohodke na dvojni znesek. S petimi tisočimi mesečno Kristijan pač ni mogel zadostiti vsem svojim strastem in ko je bilo eto slabo, ko pri hazardiranju ni imel sreče in so postale še ženske preveč vsljive s svojimi pretiranimi zahtevami, je bilo treba skrivilj poseči v očetovo glavo, kar je povzročilo viharen spor med očetom in sinom.

Mareuil, njegov stric, je bil še hujši od Verniera. Sam ni imel osebnih zahtev in potreb 'nato ni razumel, kako je mogoče, da potrebuje njegov nečakoliko denarja. Živel je samo za svojo pisarno v ulici de Chateaudun, vodil je trgovske posle vpletjet in iz pisarne je odbajal samo kadar se je vračal domov na bulvar Haussmann. Izvzemši vsekakrivo partijo bridge v Krožku železniških uradnikov ni poznal druge razen podpisovanja pogodb o vedno novih dohodavah v vseh pet delov sveta.

Na neki italijanski podmornici na Atlantiku se pripravljajo na obrambo pred letalskim napadom

tudi udejstvujejo na vseh »popriščih«, predvsem na cesti. Gibljejo se vsekakor dovolj, saj se vračajo domov ne le »razgibanje sami na sebi, temveč se je razgibal tudi njihova obleka in obutev, včasih je pa tudi načeta koža. Vračajo se z bogatim besedilstvom, ki se ne razlikuje mnogo od onega v razbojniških brologih. Za čitanje seveda nimajo niti toliko časa, da bi se v Šoli pri čitanju ne davili. Prava sramota je, da nekateri dijaki ne znajo niti glajko, zlogovati v četrtem razredu segalo, število čitateljev med odraslimi. To bi bil nedvomno uspeh. Da bi se pa dijaki vsaj nekajko navajali čitanja, bi bilo prav, da bi jim nudili za to čim več prilike predvsem v Šoli. S čitanjem bi se lahko tudi učili mimoogrede celo vrsto šolskih predmetov kakor se v nekaterih modernih šolah uči s filmom. Toda to se povezne želje.

Iz Evrope v Ameriko prepeljan samostan

Španski samostan se porušili in spravili v 10.500 zabojev

Leta 1923, ko je bila po vojni izčrpana in do učes zadolžena Evropa takorečko vnapred, je kupil znan ameriški milijonar in časopisni magnat William Randolph Hearst v Španiji cel samostan. V onih časih niso bili redki primeri, da so kupovali ameriški bogataši evropske kulturne vrednote. Poleg cerkv, ostanj, vilijev, včasih zlogovljenih v drugih državah, so kupovali tudi